FILM FUN

11

Jaargang 1 nummer 11 november 2014

Een filmblad van Thys Ockersen dat maandelijks verschijnt en geleverd wordt aan een select gezelschap van geïnteresseerden. De Film Fun uitgaven zijn te downloaden op www.thysockersenfilms.com onder de noemer FILM FUN.

Thys Ockersen Films: Wilhelminaweg 54 , 2042
NR Zandvoort
Tel: 0235718831
www.thysockersenfilms.com
email: info@ thysockersenfilms.com

Tekst en foto's: Thys Ockersen/Still-photo
Vormgeving: Silvia Herrero Simancas
©Film Fun: Thys Ockersen films
Cover foto: Thys en Wendie Jo Sperber op Sunset Boulevard in 1987 voor *The importance of being funny in America*

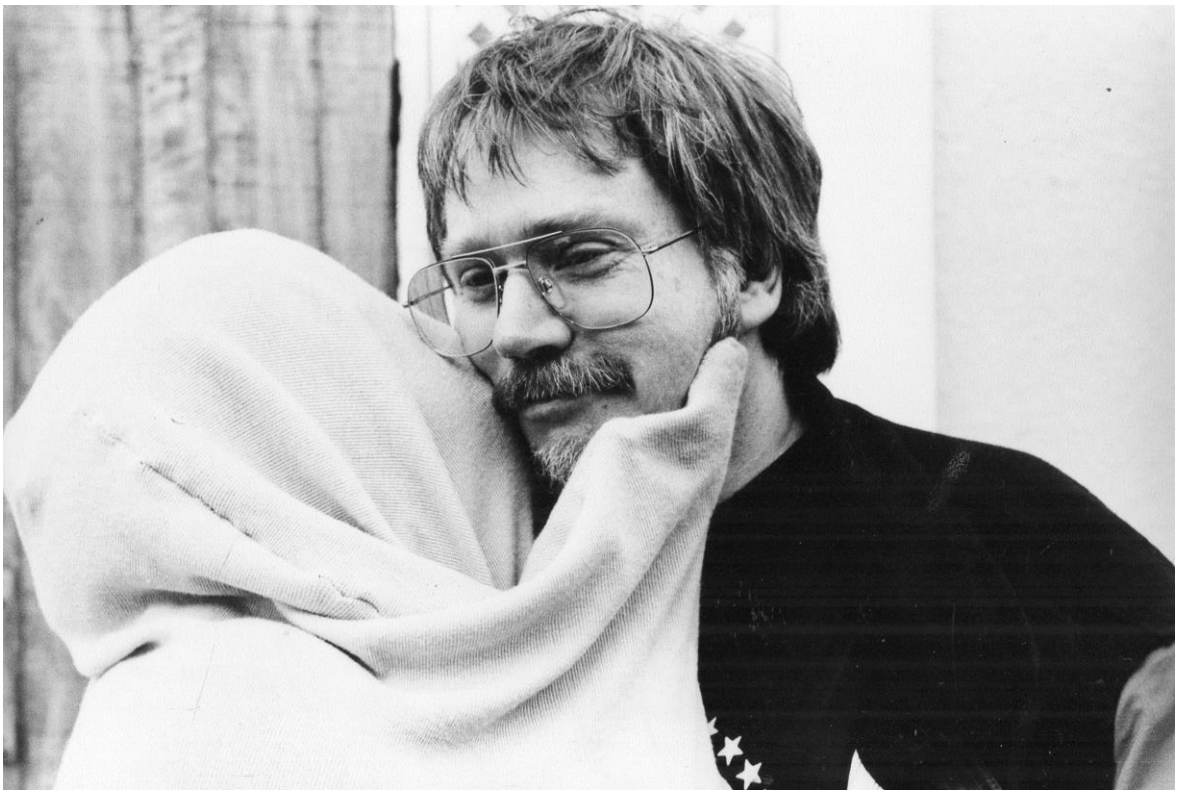

Thys en Wendie Jo tijdens The importance of being funny in America

Ode aan Wendie Jo Sperber, het leukste meisje uit Hollywood

Ik kwam haar voor het eerst tegen New York in 1987. Ze was op bezoek bij Bobby Di Cicco en zijn vrouw. Ik kende haar natuurlijk als de Beatlefan uit *I wanna hold your hand,* het zusje van Michael J.Fox in *Back to the future* en een van de vele dansende meisjes uit *1941.* Een grappig dik meisje met een enorme energie altijd goed voor een komische rol. We gingen die avond in Greenwich Village eten en ze vertelde over de korte instructie film die ze had gemaakt : *How to communicate with your Mexican maid.* Ik vond haar grappig en charmant. Ik noteerde haar telefoonnumer. Ik was op weg naar Hollywood om voor de VPRO een documentaire te maken over humor in de film: *The importance of being funny in America*. Het wilde niet erg lukken. Toen ik de opdracht kreeg stierf Danny Kaye. Jerry Lewis had al laten weten niet mee te werken, een afwijzing per brief van Lucy Ball en van Dom de Louise. Het is altijd moeilijk om filmsterren te interviewen. Vooral als ze beroemd zijn.

In het vliegtuig van NY naar LA had ik al bedacht dat ik met die leuke Wendie-Jo iets zou kunnen doen. Beslist geen interview, maar wat gespeelde scenes. Ik begon wat ideeën uit te werken. In ieder geval had ik ontmoetingen met Tommy Chong (van Cheech en Chong) en Carl Reiner. Ik had een telefoon nummer van cameraman David Claessen en dat was het beste contact om een gesprek met zijn vrouw Whoopi Goldberg te krijgen. En dat is ook gelukt. Met mijn vorige ervaringen had ik al gemerkt dat ik veel tijd aan de telefoon in mijn hotelkamer in Hollywood moest doorbrengen om beroemdheden voor mijn camera te krijgen. Voor *Don Siegel, last of the independents* was Sheree North snel geregeld, maar ik wachtte drie weken om Clint Eastwood te ontmoeten. En dan nog werd het in een oogwenk geregeld door Don Siegel. Wendie vond het leuk om mee te doen. Ze regelde ook Bob Gale voor me, de

schrijfpartner van Robert Zemeckis die samen *I wanna hold your hand, 1941* en(toen) de eerste *Back to the future* hadden geschreven.

Ik bedacht voor Wendie een paar scenes waarbij ze mij belde en zich aanbood voor mijn film als komische actrice. Wendie kwam zelf met het idee om een theater act te doen in een grote witte doek. Het was good fun , tenminste dat vond ik, maar toen we samen gingen werken was ik ook erg van haar gecharmeerd. Haar echtgenoot Richard Velasquez, zelf producer van de tv show *Judge Joe Brown*, keek toe. Onze samenwerking was het begin van een lange vriendschap.

Preston, Richard en Pearl. Foto's Thys Ockersen.

Ik maakte mee dat ze na haar zoontje Preston (geboren 1986), nog een dochter met Richard kreeg, Pearl (geboren 1990). Ik kreeg altijd al het gevoel dat de joodse Wendie van een andere planeet kwam dan de Mexicaanse Richard. Ze keek me een keer wanhopig aan toen Richard haar niet begreep. Maar goed ze kenden elkaar al van hun jeugd en ze hielden het uit tot 1994. Richard vertrok met een aardige som geld. Wendie belde ook nog haar goede vriend Tom Hanks die ik graag in mijn comedy doc. had willen opnemen , maar hij belde pas terug toen ik vertrok naar Nederland. Jammer.

STEVEN SPIELBERGS MOEDER

In de jaren daarop gingen we altijd wel een keer uit als ik weer in Hollywood was. Eerst eten bij Spago en dat kon alleen als je het geheime nummer had en dan nog kregen we tafel in de backroom. Daarna naar de film.

We gingen ook een keer naar The Milky Way op Pico boulevard. Het joodse gedeelte vlak bij de studios van Twentieth Century Fox. Het kleine restaurant werd gerund door Leah Adler, Steven Spielberg`s moeder. Hij had het haar waarschijnlijk cadeau gedaan. Die middag aten wij een goed gekookte maaltijd, niet erg lekker, maar wel kosher. Of we het te eten vonden vroeg Leah Adler. We zeiden maar ja, maar ik had al besloten er niet meer te eten. Leah Adler was alleraardigst en herinnerde Wendie wel uit een paar van haar zoon`s films. Een paar jaren later was het restaurant verdwenen . Ze was tenslotte al op leeftijd of meer mensen konden niet genieten van haar keuken.

Toen Richard vertrokken was begon Wendie te genieten van haar vrijgezellen leven. Ze had iets in te halen zei ze tegen

mij, verontschuldigend. We beleven echter uitgaan als ik in Hollywood was. Ze vertelde me over die beroepsgokker in Las Vegas die een grote fan van haar was en haar uitnodigde om te komen. Ze werd in een limousine van het vliegveld afgehaald en naar zijn appartement in een van de Casino`s gereden. Daar woonde hij gratis want hij was een goede klant. Ze had en leuk weekend. Ze keek me bij dit verhaal verontschuldigend aan als of ik een afkeurende opmerking zou gaan maken, maar ik zei dat ze groot gelijk had om er van te genieten.

Wendie Jo en Thys op de set van ***Babes***

Ik leerde de rest van de familie kennen bij de opnamen in 1991 van de tv serie *Babes* waarin ze en van de drie hoofdrollen had van dikke dames. Nu begreep ik waarom ze zich nooit druk maakte om werk. Vader Sperber legde tuinen aan en niet van die kleine volkstuintjes maar alles wat maar aangelegd kon worden bij de Olympische Spelen in Atlanta. Een miljoenenorder dus.

Ze was een keer in New York en ik ook ,maar ze had geen tijd voor me. Een ander vriendje bleek daar te zitten maar terloops vermelde ze me dat er borstkanker bij haar was geconstateerd en dat ze een chemo therapie moest ondergaan, maar die had ze afgebroken. Dat leek me niet zo slim. In de jaren die volgden zag ik haar af en toe als gaste op de tv. Dansend met Bette Midler in de tv show *Bette*. Als ex-vriendinnetje van Al Bundy in *Married with children.* Ze zat o.a. in *Home improvement, Will and Grace* en *Murphy Brown.*

SPARK

De kanker ging niet weg en Wendie vond een nieuwe bezigheid die haar meer bevredigde dan alle film en tv rollen bij elkaar. Ze richtte met actrice Nancy Allen het Spark Centrum op voor kinderen met kanker die op die plek wat leuke uren konden door brengen. Vol enthousiasme vertelde ze over de toneelvoorstelling die ze een keer per jaar had waarbij bekende collega`s langs kwamen (oa Tom Hanks) om voor de kinderen een opvoering te maken. In de zomer van 2005 sprak ik bij dat centrum op Ventura boulevard af. Ze stond me op te wachten en ik zag dat ze er slecht aan toe was. Haar kale hoofdje verborg ze onder een sjaal. Ik omhelsde haar en we gingen een kop koffie drinken. Het was me duidelijk dat een gezellig avondje uit er niet meer inzat. Vol trots liet ze me het Spark Centrum zien. Het was zondag en er was niemand. De patio was helemaal betaald door het stel Courtney

Cox-David Arquette. Ook andere filmsterren hadden haar geholpen. We hadden samen een heel rustige middag dat niet meer over ons vak ging maar over wat ze met haar centrum had bereikt. Ze zei dat Preston, al weer 19 jaar oud, naar Europa met een vriendin op vakantie ging. Misschien kon hij mij bellen in Amsterdam. Ik antwoordde dat het laatste wat Preston zou willen doen in Amsterdam een oude kennis van zijn moeder bellen, maar hij kon mijn telefoonnummer meenemen , just in case als er problemen waren. Hij heeft nooit gebeld. Wendie zei dat ze op 24 juli in Parijs in principe had afgesproken met Tom Hanks die daar aan *The Da Vinci Code* werkte. Ze was nog nooit in Parijs geweest dus ik hoopte echt dat dat nog voor haar was weggelegd. Ze bracht me met de auto naar de metro en ik omhelsde haar, wetende dat dit de laatste keer was dat ik haar zou zien. Ik wist niet wat ik moest zeggen en keerde gedeprimeerd naar Hollywood terug.

Op 29 november 2005 stierf ze 47 jaar oud in haar huis in Sherman Oaks. Ze is begraven op Mount Sinai Memorial Park.

Bij de memorial service sprak Tom Hanks de volgende tekst: “ The memory of Wendie Jo is that of a walking inspiration. She met the challenges of her illness with love, cheer, joy and altruism. We are going to miss her as surely as we are all better for knowing her”.

Donna Dixon, Tom Hanks, Wendie Jo Sperber en Peter Scolari in *Bosom Buddies*.

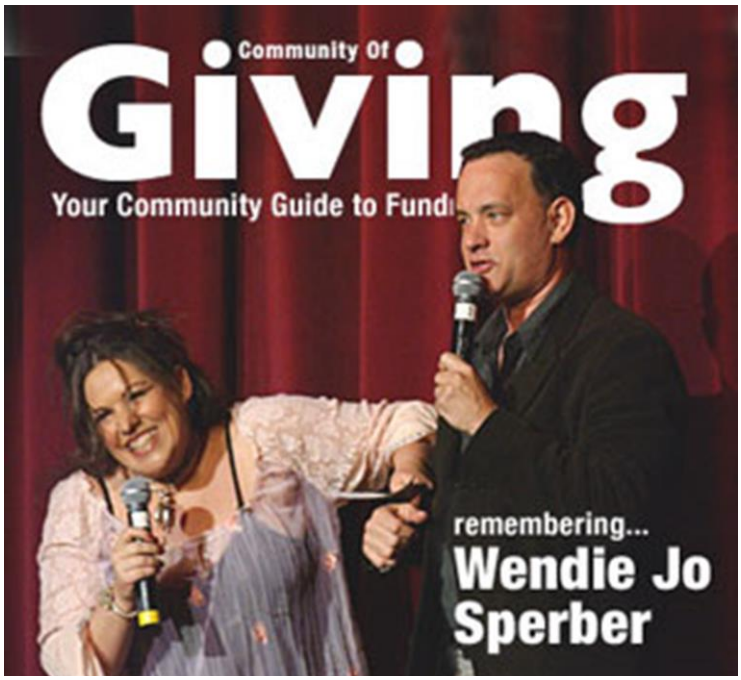

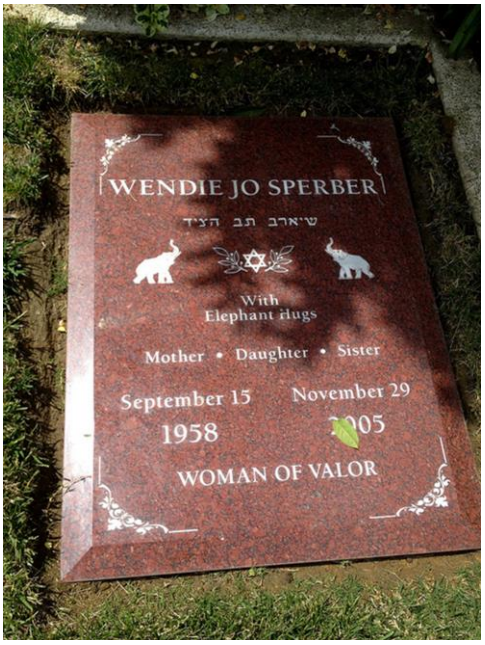

Film en TV rollen van Wendie Jo

8 Simple rules

Women in prison

1941 met Treat Williams

Bachelor party met William Tepper en Tom Hanks

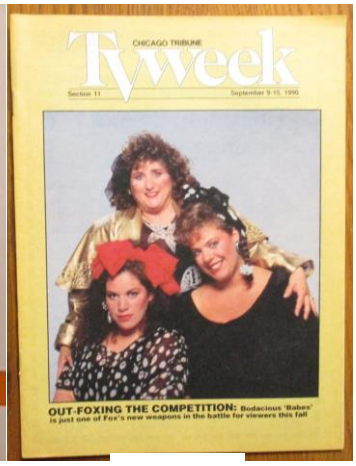

Babes

Back to the future 2 met Lea Thompson

Grease met Olivia Newton John

Private Benjamin

Sorority Boys

I wanna hold your hand

***Hearts afire* met Billy Bob Thornton**

Stewardess school

Moving Violations

***Teenage drama* workshop**

Bachelor party

***Babes* met Susan Peretz en Lesley Boone**

Bosom Buddies

Babes episode: *Hello Dolly* met Dolly Parton

Women in prison

I Wanna Hold Your Hand (1978) - Rosie Petrofsky
Corvette Summer (1978) - Kuchinsky
Grease (1978) - Danseres (Niet op aftiteling)
ABC Afterschool Specials Televisieserie - Susan 'Dinky' Hocker (Afl., Dinky Hocker, 1979)
1941 (1979) - Maxine Dexheimer
The Stockard Channing Show Televisieserie - Wendy Simon (Afl., Life Begins at 30, 1980|Episode 27 april 1980)
Used Cars (1980) - Nervous Nona
Knots Landing Televisieserie - Ellie (Afl., Step One, 1981)
Bosom Buddies Televisieserie - Amy Cassidy (38 afl., 1980-1982)
Private Benjamin Televisieserie - Soldaat Stacy Kouchalakas (Afl. onbekend, 1982-1983)
The First Time (1983) - Eileen
Bachelor Party (1984) - Dr. Tina Gassko
Moving Violations (1985) - Joan Pudillo
Brothers Televisieserie - Connie (Afl., Life's Too Short to Be Delicate, 1985)
Back to the Future (1985) - Linda McFly
Stewardess School (1986) - Jolean Winters
Delta Fever (1987) - Claire
Marblehead Manor Televisieserie - Rol onbekend (Afl., Madame Butterfat, 1987)
Women in Prison Televisieserie - Pam (Afl. onbekend, 1987-1988)
Designing Women Televisieserie - Estelle (Afl., The Women of Atlanta, 1989)
The Image (Televisiefilm, 1990) - Anita Cox
Who's the Boss? Televisieserie - Lori (Afl., Micelli's Marauders, 1990)
Back to the Future Part III (1990) - Linda McFly
Partners in Life (Televisiefilm, 1990) - Irene
Babes Televisieserie - Charlene Gilbert (Afl., Most Likely to Succeed, 1991)
Married...with Children Televisieserie - Sandy Jorgenson (Afl., I Who Have Nothing, 1991)
Parker Lewis Can't Lose Televisieserie - Carole (Afl., Love Is Hell, 1992)
Parker Lewis Can't Lose Televisieserie - Rol onbekend (Afl., Hungry Heart, 1992)
Hearts Afire Televisieserie - Mavis Davis (Afl., Bees Can Sting You, Watch Out: Part 1 & 2, 1992|The Big Date, 1992|Three Men and a Bed, 1992)
Dinosaurs Televisieserie - Wendy Richfield (Afl., Hungry for Love, 1992, stem)
Mr. Write (1994) - Roz
Fortune Hunter Televisieserie - Nadine (Afl., Triple Cross, 1994)
Love Affair (1994) - Helen
Mr. Payback: An Interactive Movie (1995) - Vrouw met kitten
The Return of Hunter (Televisiefilm, 1995) - Lucille
Kirk Televisieserie - Verkoopster (Afl., S'Wonderbra, 1995)
Big Packages (1996) - Rol onbekend
You Wish Televisieserie - Margo (Afl., A Real Don Juan, 1997)
Murphy Brown Televisieserie - Ann (Afl., Turpis Capillus Annus (Bad Hair Day), 1998)
Desperate But Not Serious (1999) - Huurbazin
Will & Grace Televisieserie - April (Afl., My Fair Maid-y, 1999)
Unhappily Ever After Televisieserie - Ms. Snaylopps (Afl., The Artist and the Con Artist, 1999)

Home Improvement Televisieserie - Sue (Afl., The Long and Winding Road: Part 1, 1999)
Pissed (2000) - Wendy
Bette Televisieserie - Penny (Afl., A Method to Her Madness, 2000)
Sorority Boys (2002) - Professor Bendler
8 Simple Rules...for Dating My Teenage Daughter Televisieserie - Rachel (Afl., Career Woman, 2003)
JAG Televisieserie - Huurbazin (Afl., Standards of Conduct, 2003)
Touched by an Angel Televisieserie - Tricia (Afl., And a Nightingale Sang, 2003)
8 Simple Rules...for Dating My Teenage Daughter Televisieserie - Louise (Afl., Premiere, 2003|Merry Christmas: The Story of Anne Frank and Skeevy, 2003)
My Dinner with Jimi (2003) - Louella
8 Simple Rules...for Dating My Teenage Daughter Televisieserie - Mrs. Wells (Afl., The Teachers Lounge, 2005, niet op aftiteling)
American Dad! Televisieserie - Oude dame/Wendie Jo (Afl., Roger n' Me, 2006, stem)

FOTO'S WENDIE JO & FAMILIE VAN EN MET THYS

Pearl

Preston

Vader Burton op de set van *Babes*

Wendie's zuster en ouders op de set van *Babes*

Wendie en Thys met cameraman Hans den Bezemer en geluidsman Georges Bossaers tijdens *The importance of being funny in America*

NIEUWS VAN HET HOLLYWOOD FILM FRONT

1 STEVE JOBS

Steve Jobs en Steve Wozniak

Michael Fassbender en Seth Rogen

De film *jOBS* met Ashton Kutcher als Apple oprichter Steve Jobs was een kolossale flop. Niet getreurd een nieuwe poging om de bijzondere ondernemer een film te geven is er een geregisseerd door Danny Boyle, *Steve Jobs*, met een script van tv beste schrijver Aaron Sorkin. Michael Fassbender speelt de hoofdrol en Seth Rogen is aangezocht om co-oprichter Steve Wozniak te spelen. Ook Jessica Chastain heeft een rol. De makers hebben toegang tot de officiële biografie van Walter Isaacson.

2 NIEUWE GHOSTBUSTERS

Ivan Reitman zal wel de nieuwe *Ghostbusters* produceren ,maar niet regisseren. Dat gaat Paul Feigl doen, de maker van de hit komedie *Bridesmaids*. De grote verrassing van dit nieuwe project is dat de geestenjagers deze keer vrouwen zijn. De echte fans zijn daar niet gecharmeerd van. Alles kan nog goedkomen als tenminste wat acteurs van de twee originele films te zien zijn.

3 CHET BAKER

Van de biografische film over Trompettist Louis Armstrong met Forest Whittaker inde hoofdrol en in de regiestoel is niets meer vernomen , maar een andere legendarische trompettist, Chet Baker, krijgt nu zijn film. De film heet *Born to be Blue* en wordt gemaakt door de Canadees Robert Brudeau. Ethan Hawke zal Baker spelen en het is nog niet duidelijk of de filmploeg naar Amsterdam komt om het hotel te filmen op de Zeedijk waar Chet Baker stoned uit het raam viel en stierf.

4 SOPHIA LOREN VS JAYNE MANSFIELD

57 Jaar geleden werd deze opzienbarende foto genomen waarbij seks bom Jayne Mansfield's concurrente Sophia Loren wilde overtroeven. Sophia heeft voor het eerst commentaar gegeven op de foto: Jayne kwam laat binnenstormen en wierp zich zowat op de tafel om haar boezem te laten zien. Ik was bezorgd dat haar tepels op mijn bord zouden belanden. In mijn gezicht zie je mijn angst daarvoor. Ik was zo bang dat alles in die jurk ging ontploffen-Boem- en alles over de tafel. Het is een foto die ik vaak moet signeren , maar ik weiger ook uit respect voor Jayne die niet meer leeft.

5 ALAN RICKMAN

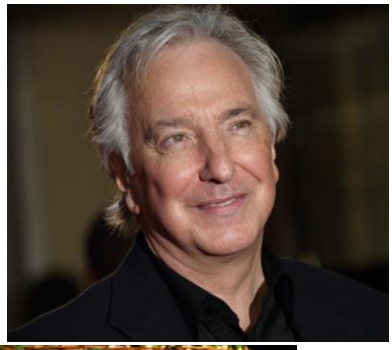

Regisseur Alan Rickman

***Little Chaos* met Kate Winslet en Alan Rickman**

Camerimage filmfestival Voor bijdragen aan de filmwereld. Daar vertoont hij ook de film *Little Chaos* dat zich afspeelt aan het hof van Lodewijk de 14e. Een patriarchale maatschappij waarin vrouwen het moeilijk hebben. Rickman heeft de film geregisseerd en speelt er een hoofdrol in. Kate Winslet speelt een landschap architecte.

Rickman werd beroemd door zijn boevenrollen in *Die Hard* en *Robin Hood.(* waarmee hij een Bafta verdiende).Hij was ook o.a. te zien in *Sense and sensibility,Michael Collins* en *Rasputin.*

6 ELVIS & NIXON

Op 21 december 1971 vloog Elvis Presley naar Washington om President Nixon in het Witte Huis te ontmoeten en hem steun wilde betuigen tegen de strijd tegen drugs. Deze impulsieve daad van de Koning van de Rock `n Roll overviel Nixon ,maar hij kon Elvis geen toegang weigeren en hij zag er wel een mooie publiciteitsstunt in. Elvis wist toen nog goed te verbergen dat hij zelf een liefhebber was van drugs. Daar komt nu een film over met Kevin Spacey opnieuw als president na *House of Cards en* Michael Shannon (oa bekend van zijn enge rol als geflipte FBI agent in *Boardwalk Empire)* als Elvis.

Kevin Spacey en Michael Shannon

In 1997 werd er al een tv film gemaakt over hetzelfde onderwerp met Rick Peters als Elvis en Bob Gunton als Nixon: *Elvis meets Nixon.*

***7* RUSSELL CROWE**

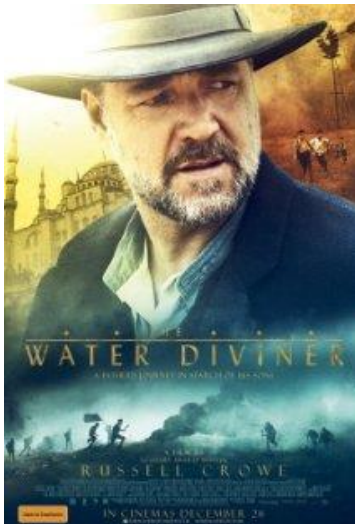

De Australische acteur die op 7 april 50 is geworden maakt zijn regiedebuut met de film *The water diviner* die volgend jaar in april uitkomt. Het is het verhaal van een man die na de slag van Gallipoli op zoek gaat in Turkije naar zijn drie zoons die vermist worden. Het is een Australische productie met Aussie acteurs met uitzondering van de Russische Olga Kurylenko .

8 SHANNON RICHARDSON

Deze onbekende actrice van 36 jaar die kleine rollen speelde in de Sandra Bullock film *The blind side* en de tvserie *The Walking Dead* heeft nu haar moment van “roem” omdat ze 18 jaar gevangenis straf heeft gekregen voor het verzenden van brieven naar President Obama en

burgemeester Michael Bloomberg van New York met een dodelijke substantie er in. Ze verstuurde ze en ging toen naar de politie om te vertellen dat haar echtgenoot achter die brieven zat. Ze moet ook een boete van $ 367.000 betalen.

9 BRYAN CRANSTON

Bryan Cranston bekend van zijn veel geprezen en bekroonde rol van Walter White in de tv serie *Breaking Bad* zal na een kort optreden in *Godzilla* nu te zien zijn als scenarioschrijver Dalton Trumbo die tijdens de McCarthy heksenjacht op communisten of gewoon mensen met linkse sympathieën in Amerika op de zwarte lijst kwam te staan. Hij kon alleen nog onder pseudoniem werken. Zijn zwarte lijst periode werd doorbroken toen Otto Preminger Trumbo huurde voor *Exodus* en Kirk Douglas hem *Spartacus* liet schrijven. Beide films kwamen in 1960 uit en kregen veel prijzen. Dalton Trumbo was sowieso een zeer getalenteerde schrijver.

Trumbo zou wel eens de film kunnen zijn waarmee de talentvolle Bryan Cranston eindelijk zijn Oscar nominatie krijgt. In 2015 speelt Cranston Fred Vandergroot in de thriller *Holland, Michigan.* Zijn vrouw Nancy wordt gespeeld door Naomi Watts.

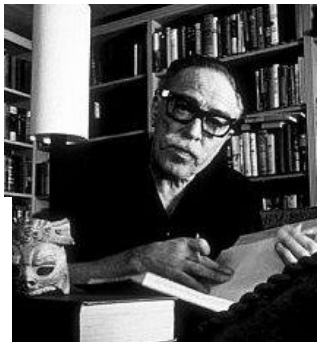

Dalton Trumbo

10 CHRISTOPHER WALTZ

De favoriete charismatische bad guy van Quentin Tarantino is uitgekozen om in de 24e James Bondfilm de boef te spelen. Daarmee komt een eind aan de geruchten dat de hoofdrol speler uit *12 Years a slave*, Chiwetel Ejiofor die boef zou vertolken. Ongetwijfeld zet Waltz weer een hilarische schurk neer ,maar erg verrassend is dit nu ook weer niet. Voor Daniel Craig is het zijn vierde Bondfilm, voor regisseur Sam Mendes na *Skyfall* de tweede. Money in the bank, maar de vorige film miste alles wat een Bondfilm leuk maakt: Humor , gekke situaties, absurd geweld. Mendes brengt klasse, maar geen originele Bond.

FAVORIETE FOTO VAN DE MAAND

De verfilming van het spectaculaire leven van filmster/stuntvrouw Pearl White uit de zwijgende filmperiode werd in 1947 gemaakt door George Marshall met Betty Hutton in de rol van Pearl White. Drie oude filmkomieken uit de stomme films mochten nog een keer een taart gevecht uitvoeren: Hank Mann, Chester Conklin en James Finlayson in actie in *The Perils of Pauline*.

IN MEMORIAM

L.M.KIT CARSON
(12-8-1941,Texas---20-10-2014,Dallas,Texas)

Acteur,schrijver, producent van vaak alternatieve films .Als eerste in 1967 speelde hij in *David Holzman`s diary.* Het script van *Paris Texas* dat verfilmd werd door Wim Wenders trok de meeste aandacht. Daarin speelde Hunter Carson (de zoon van Kit en Karen Black) een belangrijke rol. Tegenwoordig is Hunt nog steeds een acteur en ook assistent regisseur. Kit schreef ook *Breathless* en *The Texas Chainsaw massacre 2.*

AUDREY LONG
(14-4-1922, Florida—9-9-2014, Surrey, GB)

Tall in the saddle

Hoofdrolspeelster in lowbudgetfilms in de jaren veertig / vijftig. Ze studeerde in Hollywood in de Max Reinhardt drama school en kreeg een contract bij Warner Bros. De enige opmerkelijk film waar ze in zat was *Tall in the Saddle* met John Wayne. In 1952 stopte ze met filmen. Ze was van 1952 tot en met 1993- tot diens dood- de tweede vrouw van de schrijver Leslie Charteris, de auteur van The Saint boeken.

WARREN CLARKE
(26-4-1947, Lancashire, GB---12-11-2014)

Brits acteur die bekend werd door zijn rol van saggerijnige politie inspecteur Dalziel in de langlopende serie *Dalziel and Pascoe.*Viel in zijn jonge jaren op in de serie *Jenny, Lady Randolpph Churchill ,* waarin hij de jonge Churchill speelde met Lee Remick als zijn Amerikaanse moeder Jenny. Speelde in het begin van zijn carrière in een paar films: *A Clockwork Orange, O lucky man en Antony and Cleopatra,* maar was voornamelijk tv acteur. Stierf na een kort ziekbed.

Dalziel and Pascoe

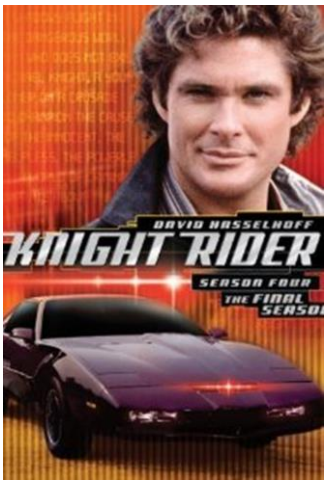

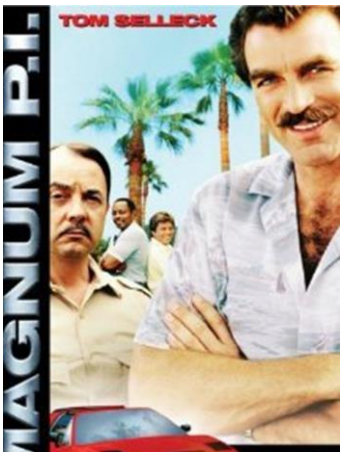

CAROL ANN SUSI

(2-2-1952,Brooklyn,NY---11-11-2014,LA)

Tv actrice die de moeder van Wolowitz vertolkte *in The Big Bang Theory* serie zonder dat ze ooit te zien was. Maar de luide stem was onmiskenbaar. Het werd eigenlijk haar bekendste rol. Ze deed ook een stem voor het spel *CSI: New York* en was tevens toneel actrice . De medewerkers van *The Big Bang Theory* brachten een eerbetoon aan Carol Ann door een kleine pauze in te lassen met een foto en de tekst Every time you spoke, we laughed. You `re in our hearts forever. Carol Ann Susi stierf aan kanker.

GLEN A LARSON

(3-1-1937,la---14-11-2014, Santa Monica)

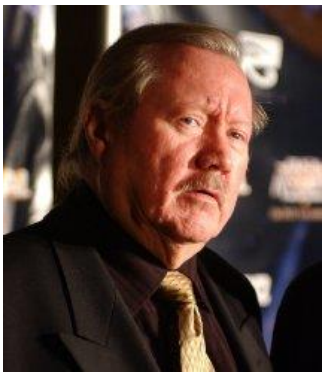

Bedenker, schrijver en producer van top tv series als *Battle Star Galactica, Magnum PI, Buck Rogers in the 25th Century, Knight Rider, The Fall Guy* en *Alias Smith and Jones*. Hij was beroemd om het stelen van goede onderwerpen van succesvolle speelfilms. Die transformeerde hij tot langdurig lopende tv series. Galactica was geïnspireerd door *Star Wars, Smith and Jones* door *Butch Cassidy & Sundance Kid, The Fall Guy* kwam van *Hooper, Automan* van *Tron.*

James Garner sloeg hem een keer knock out op het Universal terrein omdat Larson scripts van de *Rockford Files* (een serie met met Garner) had gestolen. Der Writers Guild gaf Larson een fikse boeten voor zijn plagiaat.

CHARLES CHAMPLIN

(23-3-1926,Hammondsport, NY---16-11-2014, LA)

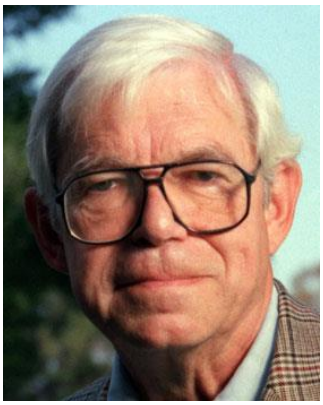

Schrijver voor Time en Life magazines. Daarna in 1965 entertainment editor voor de LA Times in 1965 en werd een paar jaar later (tot 1980) filmcriticus. Hij was de eerste criticus die films een cijfer begon te geven. Maakte ook tv programma`s met interviews van acteurs, actrices en regisseurs. Twee keer jurylid op het Berlijns Film Festival (1992,1994). Kreeg een ster op Hollywood Boulevard afdeling tv. Was mede oprichter van de Los Angeles Film Critics Association. Overleden door complicaties van Alzheimer.

PHILIP BLOEMENDAL:

DE STEM VAN HET POLYGOON JOURNAAL

Philip Bloemendal in 1967 in de geluidscabine van Cinecentrum bij het inspreken van het Polygoon Journaal. Foto Thys Ockersen.

"Zo jongen, dan zal ik jou eens laten zien hoe je een commentaar inspreekt." De indrukwekkende man die mij toespreekt in een geluidsstudio van Cinecentrum in Hilversum ken ik al jaren door zijn stem. Ik hoorde hem als kind in de Monopole bioscoop in Zandvoort. Als tiener in de Haarlemse bioscopen als de Lido of Cinema Palace en later in de meeste Amsterdamse bioscopen. Die sonore, duidelijk verstaanbare stem was van Philip Bloemendal en hij was een begrip in Nederland. Hij redigeerde het Polygoon journaal en hij sprak het in. Het Nederlands en het Wereld nieuws werd in de meeste bioscopen gedraaid in het voorprogramma. Het hoorde er bij.

In 1967 werd ik vanuit de Film Academie in mijn stagejaar ingedeeld bij het Filmbedrijf Cinecentrum aan de ´s Gravelandse weg in Hilversum niet ver van de omroepen. Cinecentrum werkte voor de tv, maakte opdrachtfilms, een enkele keer een speelfilm en had Polygoon als onderdeel van zijn bedrijf. Er was zelfs nog

een kleine filmdistributeur Splendal film die obscure Franse films uitbracht. Mijn klasgenoten gingen allemaal camera doen;ik kwam op de geluidsafdeling en dat terwijl ik technisch een oen ben.

POLYGOON

Het Polygoon journaal dat in veel bioscopen werd vertoond was een begrip, een instituut, maar het begon toen al moeilijk te worden om met onderwerpen te concurreren met het tv journaal. Die waren er altijd eerder bij ; dus moest Bloemendal voor onderwerpen zorgen die minder aan tijd gebonden waren. Polygoon werd bovendien zwaar gesubsidieerd door de overheid omdat het veel tijd besteedde aan het Koninklijk Huis. Als Koningin Juliana en Prins Bernard een bezoek brachten aan Suriname dan kon je een uur film verwachten in de Cineac Regulier Breestraat die bestemd was voor journaals , cartoons en komedies. Inmiddels was er ook altijd een kleuronderwerp om het journaal aantrekkelijker te maken. De kosten van het maken van Polygoon filmpjes waren hoog ,want men draaide de onderwerpen op 35 mm negatief omdat ze in de bioscopen moesten worden vertoond. Slechts een beperkt aantal bioscopen, de belangrijkste, kregen een nieuw journaal . Ze stuurden het oude journaal door naar een minder belangrijke bioscoop en die stuurde zijn journaal - twee weken oud- ook weer door. Het journaal dat ik in Zandvoort zag in de Monopole was meestal vier, vijf weken oud. We stonden daar onder aan de ladder van importantie. Mijn stage begon in september 1967 en eindigde zes maanden later in 1968. Elke week werkte ik in de namiddag van ik dacht dinsdag aan het Nederlands Nieuws en woensdag aan het Wereld Nieuws. In de eerste maanden was er ook nog De Wereld van Week tot Week dat ingesproken werd door Wim Povel die wat ouder was dan Bloemendal en wiens stem heel slecht aan het worden was. Dat had tot gevolg dat ik na de opnamen op de montagetafel de slikken van zijn stem moest wegknippen voordat we de eindmixage konden maken.

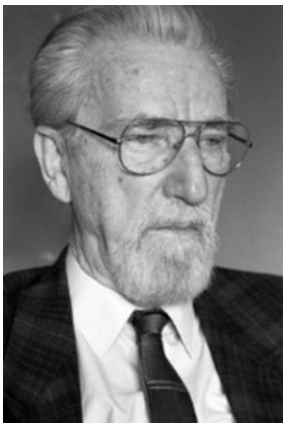

Wim Povel

ZANDVOORT

Flip zoals iedereen hem bij Cinecentrum noemde gaf me gracieus een lift naar Amsterdam na afloop van het inspreken van het Polygoon journaal dat meteen op de goede plek belandde bij het beeld. In de auto hoorde hij dat ik in Zandvoort woonde en hij barstte los. Hij had een

gruwelijke hekel aan Zandvoort gekregen dat voor en tijdens de oorlog een nogal fascistisch dorp was. De vier honderd joodse inwoners werden op transport gezet en Flip en zijn broer werden uitgejouwd door de Zandvoortse bevolking op het station. Zijn broer keerde nooit meer terug met nog zo`n zestig joodse mensen uit Zandvoort. De synagoge werd in het begin van de oorlog al in brand gestoken door Zandvoortse NSBers." Ik liep na de oorlog over de Grote Markt in Haarlem" zo vertelde Flip "En een man uit Zandvoort stapte op me af en begroette me dat ik het er levend vanaf had gebracht. Ik herkende hem als een van die mensen die ons "uitzwaaide" op het station."

Ik voelde geen enkele behoefte om mijn dorp te verdedigen. Vele jaren later zat ik in een comité om een monument te plaatsen op de plek waar de synagoge min of meer had gestaan. Flip is toen nog gebeld om bij de opening te zijn, maar ik heb hem er niet gezien. Zandvoort had voor eeuwig bij hem afgedaan. En terecht.

EEN HEER VAN STAND

Flip was een wat ouderwetse man met ouderwetse waarden die vaak niet meer pasten bij de veranderende tijden. Maar eigenwijs als hij was stoorde hij zich daar absoluut niet aan. Het Polygoon journaal bleef zoals het was. Kwam er een onderwerp over een tentoonstelling van bv Pablo Picasso dan kon je aan het commentaar horen dat dit niet Flip`s cup of tea was en hij maakte flauwe grappen over de moderne kunst. Ook popconcerten kon hij niet waarderen maar gelukkig waren er rellen bij een Rolling Stones concert dus kon hij de hippies van harte bekritiseren. De zeven leerlingen die voor het eerst stage liepen bij Cinecentrum, een ambachtelijk bedrijf, werden met argus ogen bekeken. Wij waren de nieuwelingen die de filmwereld gingen veranderen, maar we moesten eerst maar eens bewijzen dat we het gewone werk konden doen. In de praktijk bleken we heel erg mee te vallen. Flip had zijn mooie momenten als er een filmpje van een nieuwe filmer op de tv werd vertoond. De volgende ochtend in de kantine verkondigde hij met luide stem dat het helemaal niets was en wij konden daar weinig tegen in brengen ,want het was soms prut.

De oubolligheid vierde hoogtij bij het Polygoon journaal als het oudejaars journaal verzorgd werd door Kees Stip. Dan werd op een wel heel ouderwetse manier een aantal grappen tevoorschijn gehaald om een jaar overzicht te geven. Stip werd lang gehandhaafd. Flip regeerede met harde hand zijn productie team. Als een camera ploeg terug kwam dan draaide Flip op de montage tafel het materiaal door en ojee als er mislukte

shots bij zaten of te veel shots van eenzelfde situatie. 35 mm negatief was ontzettend duur maar noodzakelijk voor de bioscoop release en verspillen van materiaal was echt uit den boze. Er werd dan wat gevloekt. Het moeilijkste was natuurlijk een voetbalwedstrijd. Absoluut altijd een hoogtepunt van het Nederlands nieuws met close-ups van sigaren rokende mannen die zich opwonden over mislukte doeltrappen of juichende mensen bij een doelpunt. Dat was nog het minste probleem maar alle pogingen richting een doelpunt filmen was kostbaar. Toch was een voetbalwedstrijd een must voor het Polygoon journaal.

Flip was in 1967 allang niet meer die onbekende commentaar spreker van het journaal met die bekende stem. Hij had een proefopname gemaakt als quizmaster van een wetenschappelijk spelprogramma, maar dat ging niet door.

Maar van zijn vakmanschap werd door de tv handig gebruik gemaakt als presentator van een zondagmiddag programma wat toen uniek was. Hij presenteerde nieuws en leuke feiten samen met een jonge ,charmante actrice Marjan Berk en het programma was een groot succes. Ik herinner me een item waarbij een filmploeg naar Parijs ging om de zeer populaire Louis de Funès te interviewen en te filmen bij de opnamen van een van zijn nieuwe film. Omdat de Funès een liefde voor tuinieren had werden er Nederlandse bloemen voor hem meegenomen. De toch wel ijdele Philip Bloemendal liet zich de nieuwe bekendheid met veel plezier op hem afkomen. Hij was niet langer alleen maar een stem. De stem had een gezicht gekregen.

Soms moesten we wachten tot hij klaar was met een schnabbel. Hij sprak dan een commercial of een documentaire in. Wij zaten dan in de geluidsstudio op hem te wachten tot we het Polygoonjournaal journaal konden afwerken. De geluidsmannen konden behoorlijk kwaad worden als hij niet op tijd verscheen en zijn aardige assistente Mieke moest dan via de telefoon haar verontschuldigingen aanbieden voor het oponthoud, of als het te gek werd kwam ze zelf langs. Mieke zou later de tweede mevrouw Bloemendal worden en hij zou met haar nog veel gelukkige jaren meemaken.

BARKEEPER

Flip met Marja Kok in *Barkeeper*

Toen ik begin 1968 mijn stage beëindigde ging ik een tweede speelfilmpje maken. Marja Kok (die in mijn eerste film *Sleutel* had gespeeld) deed weer mee, maar ook Hidde Maas, Jules Hamel en Diana Dobbelman. Ik vroeg Flip om in *Barkeeper* een eigenaar van kroegen te spelen die met zijn dochter (Marja Kok) de kroeg komt inspecteren waar Hidde Maas werkt. Flip kwam op een zondagmorgen opdraven en deelde meteen mee dat hij niet veel tijd had. Hij trakteerde de filmploeg op een kop koffie (we filmden in een kroeg) en hij speelde feilloos in een keer zijn scene met Marja in zijn eigen auto. Hij vond het wel leuk en bij mijn weten was dit zijn enige acteerervaring.

Na een half jaar stage bij Cinecentrum en het werken voor het Polygoon Journaal wist ik precies hoe Flip`s stem klonk. Ik merkte in Amsterdam dat de stem veel hoger klonk dan normaal in de Cineac Damrak en Tuschinski. Films moeste normaal op 24 beelden per seconde door de projector draaien, daar was het minstens 27 beelden om tijd te winnen.

DE NIERSTICHTING

Ik heb geloof ik Flip tien jaar niet meer gezien. In 1973 werd ik tweede filmcriticus bij het Parool naast CB Doolaard. In 1975 vroeg men mij een film te maken over de veranderingen(automatisering) die kranten ondergingen bij de Perscombinatie .Dat waren het Parool, De Trouw en de Volkskrant. Het zetten met lood ging over in computer zetten. Het leek toen sciencefiction en ik kon de computer schermen alleen maar filmen bij het Haarlems Dagblad. Mijn film heette *De elektronische krant* en ik maakte de documentaire met drie eindredacteurs van Het Parool Bob Steinmetz, Robert Keegel en Bert van Ree.

Men was zeer tevreden en Bob Steinmetz die in het bestuur van de Nierstichting zat vroeg mij of ik geïnteresseerd was om een documentaire over nierproblemen te maken. Ik accepteerde de opdracht, maar Philip Bloemendal bleek ook in dat bestuur te zitten en die had twee vorige films bij Cinecentrum ondergebracht en laten maken door Hans Hylkema. Het waren stevige opdrachten en hij wilde die niet uit zijn vingers laten glippen. Ik beloof de afwerking daar te laten gebeuren. Mijn film *Leven met een kunstnier* was een film met een heftig onderwerp. Ik had een meisje van zeventien er in die nierpatiënte was en ik filmde Dr.Kolff, de uitvinder van de dialyse, in Salt Lake City waar hij inmiddels een draagbaar dialyse apparaat had uitgevonden.

Thys en nierpatiënte Marianne Spierenburg in *Leven met een kunstnier*

Flip liet zijn stem wegen zonder dat ik hem zag. Hij kwam naar de eindmontage en eiste een paar veranderingen. Geen probleem. Ik nam een commentaar op met de acteur Pim Dikkers die al jaren nierpatiënt was, maar door zijn slopende ziekte klonk zijn stem niet helemaal goed.

Flip keurde hem af, tenzij we mochten vermelden dat Pim Dikkers nierpatiënt was. Dat vond ik onkies en ik besloot- omdat het een zeer persoonlijke film was geworden- zelf het commentaar in te spreken.

Flip besloot toen dat hij mij ging coachen en hij kwam naast me zitten in de geluidscabine. Zin voor zin deed hij voor en het zweet brak me uit. We brachten zo`n anderhalf uur in dat hok door en ik werd er helemaal gaar van ,maar ik zette door. Dit is wat ik wilde. Toen we klaar waren wou hij het ook inspreken en hij dreunde het achter elkaar op, maar ik wilde van mijn documentaire geen Polygoon Journaal maken. Later is hij aan de geluidsman komen vragen welk ik commentaar ik had gekozen. Mijn eigen natuurlijk.

Er kwam nog een confrontatie in het Nierstichting bestuur- waar ik niet bij was. Hij begon mijn film te bekritiseren, maar er stond een gerenommeerde arts op die zei dat dit de beste film was die de Nierstichting ooit had gehad. Flip zweeg. Tegen een arts kon hij niet op. De film werd een groot succes en ik maakte een jaar later een vervolg toen het meisje een nieuwe nier kreeg. En die twee delen bij elkaar werden door de KRO uitgezonden .

HET ELSEVIER JOURNAAL

Mijn vriend Ernest Bender was van Warner Bros. waar hij pr man was overgestapt naar Elsevier waar hij de boeken ging promoten. Ik maakte 8 mm opnamen van presentaties die hij samenvoegde zodat hij op een gegeven moment een aardig overzicht journaal had van de boekpresentaties. Ik bracht hem op een idee Philip Bloemendal te vragen om het commentaar te spreken. Hij kon hem uitbetalen in een hoeveelheid mooie boeken. Hij benaderde Flip en die stemde toe. Tot zijn grote verbazing ging Flip akkoord met de door Ernest geschreven teksten en er werd vlot een commentaar opgenomen dat onder de beelden werd gezet. De vertoning was een groot succes voor het personeel van Elsevier. Vergeet de krakkemikkelige 8 mm beelden, de stem van de Polygooncommentator maakte alles goed. Het was net echt werd er gezegd. Ik geloof dat er een jaar later weer een beroep op Flip werd gedaan.

Het laatste wat ik van Flip hoorde was zijn stem in de metro in Amsterdam waar hij de stations afriep. Hij had zelfs al stations opgenomen die nog gebouwd moesten worden. “Voor het geval dat ik niet meer leef” zei hij sarcastisch. Het Polygoon Journaal bleef nog tot 1987 bestaan ,maar toen wilden de bioscopen het niet meer draaien. Flip`s zoon Robert Bloemendal had de leiding van het bedrijf overgenomen. Hert archief aan films werd voor 4 miljoen gulden verkocht aan de NOS en later onder gebracht bij Beeld en Geluid. Regelmatig kun je nog Polygoon journaals op de tv zien. En die herkenbare stem dendert dan in de huiskamers. Flip werd 81 jaar en stierf in 1999.Een unieke man die ik ondanks de moeilijke momenten toch erg mocht.

VOLGENDE MAAND IN FILM FUN 12:
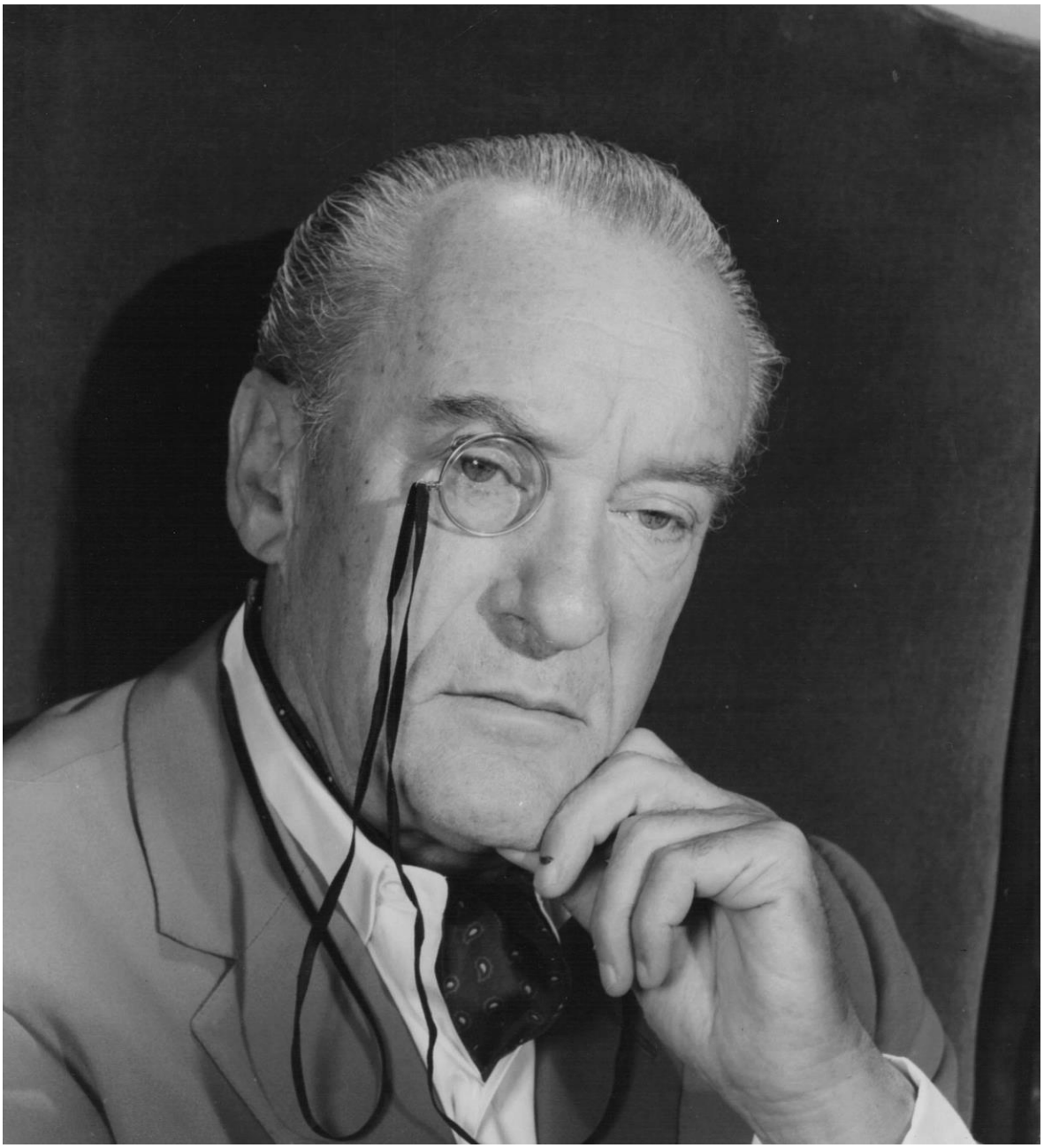
George Sanders, een ondeugende Russische gentleman